

John Flavel

Als ik het wond're kruis aanschouw

49 overdenkingen voor de lijdensweken

© 2019 Den Hertog B.V., Houten
ISBN 978 90 331 2962 9
www.uitgeverijdenhertog.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

1. Liefde voor vijanden	10
2. Door Zijn bloed verlost van de toorn	12
3. Hij heeft Zichzelf vernederd	14
4. Droevig en zeer beangst	16
5. Gebed in eenzaamheid	18
6. Uw wil geschiede	20
7. In zware strijd	22
8. Eenzaam	24
9. Verstrooide schapen	26
10. Dodelijk zwaard	28
11. Gods Metgezel geslagen	30
12. Geduldig onder de zwaarste last	32
13. Volmaakt geduldig en zachtmoedig	34
14. Genezing door Zijn striemen	36

15. Een smadelijke dood	38
16. Dierbaar bloed	40
17. Verzoenend bloed	42
18. Eervol opschrift	44
19. Christus' eer verdedigd	46
20. Medicijn uit vergif	48
21. Vastberaden	50
22. Vader, vergeef het hun	52
23. Vergeving voor vijanden	54
24. Voorbeeld van barmhartigheid	56
25. Onwetendheid	58
26. Hoop voor de grootste zondaren	60
27. Vrouw, zie uw zoon; zoon, zie uw moeder	62
28. Met Mij in het paradijs	64
29. Geen aansporing tot uitstel	66
30. Heden in het paradijs	68
31. Van God verlaten	70
32. De ziel van Zijn lijden	72
33. Geloof vóór gevoel	74
34. Genoegdoening en heiliging	76
35. Ongekende duisternis	78

36. Verlaat mij niet, o God mijns heils	80
37. vertroostend voorbeeld	82
38. Ik zal Hem zoeken	84
39. Staande door het geloof	86
40. Dagen van duisternis	88
41. Mij dorst	90
42. Om onzentwil	92
43. Het is volbracht	94
44. Volbracht voor en in ons	96
45. In Uw handen beveel Ik Mijn geest	98
46. Rust aan het hart van God	100
47. Jezus' begrafenis	102
48. Bemoediging tegen de verschrikking van het graf	104
49. Volkomen bevrijding	106

1. *Liefde voor vijanden*

En zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben ...

Zacharia 12:10

Als wij met het geloofsoog Christus aanschouwen en gelovig overdenken wat Christus voor ons heeft geleden, heeft dat een grote kracht en uitwerking om ons hart te breken en te doen wegsmelten. Het geloof is een ware spiegel waarin heel Zijn lijden en al Zijn grote angsten worden voorgesteld. Het geloof stelt die niet als iets denkbeeldigs voor, als een onbetekenend verhaaltje, maar als een ware en betrouwbare beschrijving. Het geloof zegt: het is heel zeker dat Hij in het lichaam Zijns vleses met de oneindige toorn van God heeft geworsteld, een toorn die Zijn ziel van verbazing en verschrikking heeft vervuld. De Heere des levens heeft dood aan het hout gehangen. Hij is als een lam ter slachting geleid, als een schaap dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders. Dat alles heeft Hij verdragen, méér dan een eindig verstand kan bevatten – en dat in mijn plaats. Om mijnentwil heeft Hij gekreund en gebloed. Om mijn

trots, mijn aardsgezindheid, begeerte, ongeloof en hardheid heeft Hij dit alles verdragen. Als we zo het lijden van Christus beseffen, heeft dit grote kracht om het koudste en traagste hart te raken.

O christen! Kunt u op Jezus zien zoals Hij staat in uw plaats, om de toorn van God voor u te dragen? Kunt u daaraan denken, en dan niet wegsmelten? Dat toen u, net als Izak, op het altaar werd gebonden om aan de gerechtigheid geofferd te worden, Christus als een ram in het struikgewas verward raakte en in uw plaats werd geofferd? Kunt u zich Christus voorstellen zoals Hij van het kruis werd afgenomen, gedrenkt in Zijn bloed, en zeggen: Deze wonden heeft Hij voor mij ontvangen; Hij is het Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven; uit deze wonden komt de balsem die mijn ziel geneest, uit deze striemen komt mijn vrede? Toen Hij aan het kruis hing, droeg Hij mijn naam op Zijn hart, net als de hogepriester. Het was liefde, zuivere liefde, een krachtige liefde tot mijn arme ziel; tot de ziel van een vijand die Hem uit de hemel dreef en uit de hele heerlijkheid die Hij daar bezat, om deze smarten naar ziel en lichaam te verdragen voor mij.

Lezen: Jesaja 53:1-5

2. Door Zijn bloed verlost van de toorn

... Jezus, Die ons verlost van de toekomstige toorn.

1 Thessalonicenzen 1:10

Een belangrijk doel waarom het bloed van Christus werd vergoten, was om Zijn volk van het gevaar te bevrijden. Het gevaar van de toorn die brandt tot in het diepst van de hel. Het woord *toorn* in onze tekst is diep en vol dreiging. De verdoemden begrijpen de betekenis van dit woord het best. Het wordt een *toekomstige* toorn te noemen. Het is een toorn die toekomstig en eeuwig is, en heel zeker en onvermijdelijk over zondaars zal komen. Even zeker als de nacht volgt op de dag, zal de toorn volgen op de zonde en alle genietingen ervan. Ja, het is niet alleen heel zeker een toekomstige toorn, maar als die komt, zal het een blijvende toorn zijn, of: een toorn die blijft komen. Als miljoenen jaren en eeuwen zijn voorbijgegaan, zal dit nog steeds een ‘toekomstige toorn’ zijn. Hij zal altijd komen, net als een rivier die altijd stroomt.

Welnu, van deze toekomstige toorn heeft Jezus door Zijn sterven

Zijn volk verlost. ‘Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van de toorn’ (Rom. 5:9). Het bloed van Jezus was de prijs die de mens van deze toorn heeft vrijgekocht. Het was om niet, doordat Christus vrijwillig tussenbeide kwam en het Middelaarsambt op Zich nam. Hij werd daartoe door Zijn eigen innerlijke bewegingen gebracht, die van medelijden waren vervuld jegens Zijn uitverkorenen in hun ellende. De gelovigen waren een verloren geslacht, mensen die zichzelf en ook hun erfenis hadden verkocht, en niets hadden om beide te herwinnen. Maar ze hadden een bloedverwant die hun na stond, ja, de oudste Broeder van moeders zijde, aan Wie het recht van de verlossing toekwam. Hij was een machtige, vermogende Man, de Erfgenaam van alle dingen. Hij nam het op Zich om hun God te zijn en hen met Zijn eigen bezit niet alleen te verlossen, maar ook hun erfenis te herwinnen. Dit alles heeft Hij volkomen vrijwillig gedaan, ook al had niemand Hem erom verzocht. Nog vóór dat wij er waren, had Hij er het voornemen al toe. En toen de voornemens van Zijn genade volgroeid waren, heeft Hij de oneindige schatten van Zijn bloed vrijwillig besteed om datgene te verwerven wat ons van de toorn zou bevrijden.

Lezen: Psalm 2

3. Hij heeft Zichzelf vernederd

En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises.

Filippenzen 2:8

Christus heeft Zichzelf vernederd. Het was een werkelijke vernedering: Christus stelde niet maar een vernederde man voor. Evenmin speelde Hij de rol van iemand die vernederd was. Nee, Hij werd werkelijk en echt vernederd. Dat was niet alleen zo voor de mensen, maar ook voor God. Als Mens werd Hij werkelijk vernederd, en als God ten aanzien van Zijn kennelijke heerlijkheid.

De vernedering was niet alleen werkelijk, maar ook vrijwillig. Er staat niet dat Hij vernederd *werd*, maar wel dat Hij *Zichzelf vernederde*. Hij was gewillig om Zich voor ons tot deze lage en ellendige staat te vernederen. Deze vrijwilligheid maakte Zijn vernedering heel aangenaam voor God. Ook prijst die vrijwilligheid op een bijzondere manier de liefde van Christus tot ons aan. O, dat Hij ervoor koos om Zich tot heel deze smaad, dit lijden en deze

vernedering te verwaardigen!

Die vernedering was zeer diep, omdat Hij Mens werd, een Mens onder de wet. Sterker nog, omdat Hij gehoorzaam werd tot de dood, ja, de dood des kruises. Hier zien we de diepte van Christus' vernedering niet alleen *omschreven*, namelijk tot de dood, maar ook *verzwaard*: tot de dood des kruises. Hij is niet alleen Mens geworden, maar ook een dood lichaam, om aan een hout te hangen en de dood van een misdadiger te sterven.

De vernedering duurde van het eerste moment van Zijn vleeswording tot het ogenblik dat Hij weer tot leven werd gewekt in het graf. Zo stelt de apostel hier de grenzen van Zijn vernedering vast: vanaf de tijd dat Christus in gedaante gevonden werd als een mens, dat wil zeggen vanaf Zijn vleeswording, tot Zijn dood aan het kruis. Daarbij is ook de tijd inbegrepen dat Hij in het graf verbleef. Zo lang heeft Zijn vernedering geduurd.

Lezen: Filippenzen 2:5-8